

ствуватъ сили, които противодействуватъ на човѣшкото щастие. Нѣкои наричатъ това противодействие „стариятъ човѣкъ“. Други го наричатъ „тъмни сили, черенъ вѣкъ, черна магия“ и т. н. Когато съзнанието на човѣка не е будно, тѣзи сили го свързватъ и му противодействуватъ. За тѣзи сили е писано и въ Свещенитѣ книги. Казва се за Буда: Когато помислилъ, че е разрешилъ въпроситѣ на живота и изпадналъ въ блаженство, Буда веднага се намѣрилъ въ обятията на астралната змия, която го стѣгнала така здраво, че едва не счупела ребрата му. Скоро той се окопитилъ, дошълъ въ съзнание и се смалилъ толкова много, че лесно се изтръгналъ отъ обятията на тази змия. Само смирението било въ състояние да избави Буда отъ нещастieto, въ което изпадналъ.

Сега желая на всички, които днесъ ме слушате, да разрешите задачата си така, както Христосъ на времето си реши своята.

-
12. Беседа отъ Учителя, държана на 21 априлъ, 1929.
София. — Изгрѣвъ.